

Otevřený dopis vládě ČR Petra Fialy

Pane premiére, ministryně a ministři, inflace v České republice dosahuje nejvyšší úrovně od vzniku samostatného státu. Závratně rostou ceny energií i zboží každodenní spotřeby, dochází k drastickému znehodnocování celožitovních úspor. To vše hluboce zasahuje do životů všech občanů České republiky. Čím dál více občanů se dostává do dluhových pastí, na hranici chudoby i pod ni. Statistika je v tomto ohledu děsivá. Na konto si vaše vláda může připsat zvýšení počtu lidí v chudobě o 100 %, což bohužel není podle všeho konečné číslo. Opatření, která doposud vaše vláda přijala, jsou kosmetického rázu a pro občany nemají takřka žádný význam. Na rozdíl od zahraničí, a to včetně západních zemí, kam jste slibovali, že ČR dostanete, vy necháváte vše na zádech občanů. Požadujeme, aby náklady krize předešlým nadnárodními firmami, vysokopříjmové skupiny a bohatí. Na situaci, kdy si mají občané ztlumit topení a oblékat teplé svetry, vydělávají nejvíc právě energetické firmy.

Vámi přijatá trojí valorizace důchodů není ani korunu nad rámec toho, co vám přikazuje zákon. Platy většiny pracovníků veřejné sféry jste zmrazili. Naprosto nereagujete na oprávněné požadavky pracovníků úřadů práce, ale ani jiných! Stejně tak jste zastavili růst poplatků za státní pojištění pro zdravotní pojišťovny. Výplaty dávek, řešící energetickou chudobu, narážejí na administrativní nároky a jsou minimální. Sociální tarif na energetiku připravovaný vaší vládou nemá smysl ani komentovat.

Vláda v Maďarsku sáhla k mimořádnému zdanění společností ve vybraných sektorech s cílem co nejvíce pomoci svým občanům zasaženým drastickým růstem cen energií, pohonných hmot a dalšího zboží. Ve Velké Británii zdaní 25 % zisk ropných a plynárenských společností, aby pomohli nejchudším domácnostem. Vy jen hledáte výmluvy a důvody, proč občanům nemůžete pomoci.

Přitom recepty jsou jednoduché. Vše začíná drahým nákupem na burze. Jménem KSČM vás vyzýváme, abyste okamžitě přešli na přímé kontrakty s producenty elektřiny v ČR.

V oblasti regulované části ceny KSČM navrhuje uhradit poplatky za obnovitelné zdroje energií a nahradit soukromé distributory energie státní firmou. Ve spojení se zastropováním cen pak dále navrhuje nulovou DPH, což výrazně sníží koncovou cenu pro nás spotřebitele.

Energetická krize po vás vyžaduje rovněž dořešit fungování dosud polostátní ČEZ, kde stát vlastní 70 % akcií. Energetická bezpečnost státu je důležitější než soukromé zájmy! KSČM vás vyzývá, aby stát v ČEZ stoprocentně převzal kontrolu tradiční výroby elektřiny a její distribuci, a sehrál zásadní roli při dostavbě jaderných elektráren. Stát musí také odkoupit zásobníky plynu od německé RWE. Odpovědnost za doplňování rezerv musí garantovat stát a nikoli soukromé zahraniční subjekty! Kvůli vysokým cenám vaše vláda vybírá od občanů více prostřednictvím DPH. ČEZ generuje astronomické zisky. Je třeba tyto prostředky použít na pomoc občanům. Nezavírejte konečně před problémy občanů oči a skončete s trapnými výmluvami, že nemůžete nic dělat!

V Praze dne 3. 6. 2022 členky a členové VV ÚV KSČM

Dělají z lidí pitomce!

„Soupiska různých sociálních dávek a odkazů, které vás odvedou k neskutečnému množství formulářů. Trapnost!“ hodnotí vládní „Deštník proti drahotě“ europoslankyně a předsedkyně KSČM Kateřina Konečná.

Německo prý varuje, že světu hrozí největší hladomor od druhé světové války, a to kvůli ruské invazi na Ukrajinu. Paní poslankyně, je podle vás situace v tomto směru až takto vážná a existuje nějaké řešení?

Samozřejmě, že existuje. Jestliže 1 % nejbohatších během covidu zdvojnásobilo své majetky, pak je evidentně problém nikoli v tom, že nedokážeme nasycit chudé a hladovějící, ale

že nedokážeme nasycit nejbohatší, kteří pořad zjevně nemají dost.

Majetková nerovnost je tak obrovská, že se vytrácí jedna ze základních podmínek demokratického zřízení – sociální mobilita. Dneska je socioekonomický status většinou zděděný po předcích a možnost jej ovlivnit se smrkla na minimum. Tedy lidově řečeno – to, jaký budete mít život, neurčují vaše schopnosti nebo pracovitost, ale to, do jaké rodiny se narodíte. Navíc když si vezmeme, že Rusko a Ukrajina jsou obilnicí světa a v podstatě jsou zprůřezány základní potravinové řetězce, může to mít opravdu katastrofální důsledky pro celý svět. Zvláště když západní politici používají stále stejné špatné recepty, a to další a další sankce místo diplomacie, která povede k rychlému vyřešení konfliktu.

„Více než 30 let po revoluci jsme nyní zemí, kde polovina lidí nemá na dovolenou, maso je těžko dostupným luxusem, většina mladé generace si může nechat zdát o vlastním bydlení a samoživitelé jsou odkázáni na pomoc svých rodičů,“ uvedla jste v Bez obalu. Kdo za to podle vás může a co s tím dělat?

Za prvé je ta statistika sama o sobě děsivá. Za toto si vlády téměř 33 let po listopadu 1989 mohou skutečně zatleskat. A kdo je za to odpovědný? V první řadě lháři listopadu 1989 a pak všechny porevoluční vlády, které místo toho, aby dělaly něco ve prospěch svých občanů, drancovaly státní majetek a podlézaly zahraničním vlastníkům, kterým nabízely levnou práci našich občanů a propracovanou infrastrukturu, kterou se Československo, respektive Česká republika, mohla pyšnit.

Co dělat? KSČM nabídla jednoznačný plán, jak z toho ven. Máme 11 zcela konkrétních bodů, které občané najdou na webu KSČM a budu o nich hovořit také v dalším dílu svého pořadu už v úterý ráno. Je mezi nimi růst minimální mzdy na 20 tisíc korun, zkrácení pracovní doby, 5 týdnů dovolené pro všechny, založení státní banky a aktivní role státu v ekonomické oblasti nebo bytové politice či třeba bezplatná hromadná doprava. A kde na to vzít? Třeba ze 350 miliard, které z každého rok utíkají do zahraničí.

Uvedla jste, že vláda nemá kromě daňových nástrojů moc možností, jak ovlivnit

ceny pohonných hmot. Můžete to čtenářům vysvětlit?

Protože rozprodali naši zemi. V mnoha případech moc lacino. Když nám tady už mnoho nepatří, pak do procesu cenotvorby může stát těžko zasáhnout jinak než skrze daňové nástroje. Ostatně toho skutečně českého už v naší zemi mnoho není. Cena benzínu a nafty se skládá z ceny prvotní suroviny – ropy, dále ze zpracování v rafinériích, následné distribuce, marže prodejců, spotřební daně a DPH. Když – na rozdíl třeba od Polska nebo Maďarska – ČR nemá vlastní rafinerie, nemůže cenu ovlivňovat jinak než prostřednictvím daní. Ani to bohužel nedělá tak, jak má, aby to přineslo konkrétní prospěch občanům. Přitom z každého litru PHM stát ukrojí až 18 korun. Pořád máme v České republice také platný zákon o cenách, který může ceny regulovat, ale polistopadoví politici jej v podstatě nevyužívají.

Mimochodem, co říkáte na „Deštník proti drahotě“, který vláda připravila?

Ve chvíli, kdy už jste na kost promoklí, je vám deštník k ničemu. A to přesně se vládě stalo s tím deštníkem, který vydávají jako přelomový krok. Ve skutečnosti je to soupiska různých sociálních dávek a odkazů, které vás odvedou k neskutečnému množství formulářů. Aby občan vůbec něco dostal, musí dávat takové množství údajů, že to mnohý radši vzdá, než aby vyplňoval tyto ponižující údaje. Třeba v záložce pomoci pro OSVČ a malé podnikatele najdete odkazy na Úsporu vody v průmyslu a Podporu fotovoltaických systémů. Geniální pomoc pro topenáře, zedníka nebo provozovatele malého obchodu...

Nevím, jestli si vládní představitelé dělají z lidí legraci, nebo tuto trapnost opravdu myslí vážně. A poslední poznámka – hned v úvodu této deštníkové stránky se chlubit tím, co vláda v souvislosti se zdražováním vydala nebo vydá. Je toho celkem asi za 88 miliard. Víte, co je ovšem legrační? Že 59 miliard z této částky je buď dáno zákonem, nebo schváleno minulou vládou. Takže reálně se bavíme o nějakých 29 miliardách, tedy zisku, kterého téměř dosáhl polostátní ČEZ jen za první čtvrtletí. Když si k tomu připočtu zvýšený výběr DPH, tak reálně pětikoalice občanům nedává nic. ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Starostové a Piráti dělají z lidí pitomce.

Dlužníky čeká další takzvané milostivé léto, které jim umožní vyřešit závazky u veřejných institucí. Je to podle vás dobře?

Každá cesta ke zbavení se dluhových pastí je správná. Ovšem s tím je třeba odstranit příčiny toho, proč lidé do těch dluhových pastí padají. A to jsme u směšného odměňování zaměstnanců, vysokých nákladů na život i nenasytých soukromých exekutorů, proti jejichž vzniku KSČM jako jediná strana vystupovala a protestovala. Zadlužení domácností, o němž se moc nemluví, už v loňském roce přesáhlo závratné 2 biliony korun. Domácnosti dluží víc, než je celkový dluh České republiky. Takže pozlátka rozvoje, nablýskaných aut a nově postavených domů je pro mnohé občany nyní tikající bomba.

Když to rozhodnete po několika týdnech, jak ČR zvládá příliv válečných uprchlíků? Co říci například k situaci na Hlavním nádraží v Praze?

Upřímně mi vadí, když jakéhokoli člověka vidím žít či živořit v podmínkách, které panují na Hlavním nádraží. Vzhledem k tomu, že vlakem jezdím poměrně často, tak velmi dobře znám situaci na pražském nádraží či kolem něj. Řady bezdomovců a ztracených existencí se v jeho blízkosti pohybují už roky. Projít ve večerních hodinách parkem před nádražím chce velkou dávku odvahy. Doteď to nikoho moc nezajímalo. Každý člověk má mít šanci na důstojný život. Jestliže ovšem část z těchto lidí má evropské občanství, pak je třeba, aby se vrátily do země EU, jejíž občanství mají. Taková jsou pravidla.

Když odbočíme, co říkáte na rozhodnutí Finska a Švédska vstoupit do NATO?

Jak jsem říkala v minulých rozhovorech, respektuji suverénní rozhodnutí suverénních států. Vnímám například, že sousední Rakousko chce neustále dodržovat striktní neutralitu a myslím, že pro to mají logické důvody. V souvislosti s žádostí o vstup Finska a Švédska ovšem vnímám velmi silné volání toho, aby z jejich států nebylo území jaderných zařízení a vojenských základen. Což mimochodem za souhlasu vládních i opozičních stran hrozí aktuálně v ČR, proto KSČM organizuje petici proti umístění cizích vojsk a jsem moc ráda za pozitivní odezvu i všechny vyplněné petiční archy, které nám občané posílají.

Zdroj: Parlamentní listy

Máme peníze na zbraně, ale chybí nám pro rodiny s dětmi?

Ministryně obrany Jana Černochová, která je přezdívána »Krvavá Jane«, prohlásila, že Česká republika poslala na Ukrajinu zbraně a další vojenský materiál v celkové hodnotě 3,5 miliardy korun. Hrdě dále řekla, že dodávky zbraní budou pokračovat!

Ať se točí kola zbrojařského kapitálu a českých zbrojovek! Máme ministryni, za kterou se nemusí Ukrajinci stydět, ale Čechům dochází trpělivost. Začínají se ptát: Když máme takové peníze na zbraně, proč není na rodiny s dětmi, boj

s inflací, řešení našich problémů? Pryč s »Krvavou Jane« a dalšími pohůnkami! Současná situace dost připomíná dobu vlády jiného Petra – Nečase. Jeho korupční vládu tenkrát reprezentovala i současná ministryně v roli poslankyně, takže co jiného od ní čekat. Hrdě kráčí ve šlápějích, které byly vytyčeny již tenkrát. Nečasova vláda podporovala tuzemské podnikatele a oligarchy. A to včetně Andreje Babiše. Nikomu to tenkrát nevadilo. V době podpory tuzemských podnikatelů se otevřely obrány politické korupci, kdy firmy a lobbisté ve velkém prosazovali své zájmy nejen v oblasti armády. Časy se mění, ale klasika zůstává. Ministerstvo obrany ani po deseti letech neví, jaké jsou marže zbrojařů, takže je situace stejná jako za podivného ministra Bartáka, který proslul korupčním skandálem.

V současné době namísto podpory tuzemských podnikatelů vládní slepenec podporuje ve velkém Ukrajinu. Prý jako odčinění za rok 1968. Jenže pravda je mnohem, mnohem krutější. Naše vláda se nestará o své občany, ale hájí zájmy ukrajinských oligarchů. Světová banka se již klepe na to, až bude někdo platit dluhy po Ukrajině. Kdo to asi bude? Solidárně celá Evropa? Nejbohatší lidé z Ukrajiny nebo odjinud? Oligarchové globalizovaného světa, spojte se!

Jan Klán

Gabčík, Kubiš, Kryl a současnost

Dne 27. 5. letošního roku uběhlo **80 let od atentátu na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha**. Tato vojenská akce, po dlouhém období ztráty národní hrdoosti a sebedůvěry občanů okupovaného Československa a po deziluzi o důvěryhodnosti bývalých spojenců vedla k obnovení naděje na návrat svobody a nezávislosti u velké části občanů protektorátu. I přes masivní represe ze strany okupační moci se vzedmula vlna aktivního odporu proti ní. Naši úctu si zaslouží nejen Jozef Gabčík a Jan Kubiš, ale všichni ti, kteří jim pomáhali v přípravě k jejich posláním, ale i ti, kteří jim pomáhali v období represí po vykonání rozsudku nad Heydrichem. Dnešní doba však bojovníkům proti nacismu nepřeje. Z čeho tak usuzují? Dne 27. 5. jsem se díval v ČT1 na zprávy, kde byla reportáž z rekonstrukce atentátu na Heydricha a z různých **pietních aktů** věnovaných obětem heydrichiády. Mimo jiné tam vystupovala slovenská prezidentka Z. Čaputová. Ta v Reslově ulici položila věnec ke kostelu sv. Cyrila a Metoděje, kde Gabčík, Kubiš a další vybojovali svůj poslední boj. Poté v žižkovském parku, na pietním místě k této události, mimo jiné pronesla: »V celé akci je i slovenská stopa v osobě Slováka pana Gabčíka. Podílel se na diverzní činnosti, která byla významná pro historii obou našich národů.«

To vše by asi bylo v pořádku, kdyby krátkou dobu před tímto aktem nevyznamenala několik funkcionářů a konfidentů klerofašistického Slovenska. Prezidentkou Čaputovou vyznamenání Púčik, Tunegu a Tesár nebyli jen řadoví členové takzvané Hlinkovy mládeže, ale byli to aktivní funkcionáři této fašistické organizace a konfidenti, kteří udávali účastníky protifašistického odboje. Tímto aktem ve své podstatě došlo k rehabilitaci některých fašistických aktivit na Slovensku.

Když jsem si tyto dva akty dal do souvislosti, upřímně řečeno, bylo mi nevolno. Na jedné straně vyznamenat aktivní příslušníky klerofašistického Slovenska, na straně druhé mít proslov u památníku bojovníků proti nacismu!!! K čemu to přirovnat? K pokrytectví? K hlouposti? K neznalosti? Ani jedno se nedá omluvit u žádného člověka, natož u hlavy státu! Co by na to řekl J. Gabčík, kdyby se toho dožil?

S obdobnou rétorikou přispěl k pietnímu aktu i ministr obrany SR L. Nad'. Akci parašutistů z roku 1942 přirovnal k denacifikaci. Přitom poznamenal: »Přijdou vám ta slova povědomá? Jak si dnes V. Putin dovolí říkat, že na Ukrajině realizuje speciální vojenskou operaci kvůli denacifikaci. On sám je dnes přesně tím, čím byl Hitler ve 30. letech.« V obdobném duchu vystupovala naše ministryně obrany J. Černochová, nebo M. Pekarová Adamová či J. Lipavský. Tedy ti, kteří se aktivně podílejí na masivním exportu zbraní na Ukrajinu. Tam se tyto naše zbraně mimo jiné dostávají do rukou takových neofašistických organizací, jako je AZOV, Pravý sektor, Galicie a dalším pohrobkům fašistických organizací z dob 2. světové války, na které tyto organizace navazují nejen ideologicky, ale i svojí dlouhodobou militantní činností proti ruský mluvícím občanům Ukrajiny.

Korunu všemu nasadil náš ministr vnitra V. Rakušan. Ten v závěru svého vystoupení reagoval na nesouhlasný výkřik, jenž se ozval z řad občanů, kteří byli přítomni projevům našich politiků takto: »Sláva Ukrajině, sláva hrdinům druhého i třetího odboje.« Heslo »Sláva Ukrajině« bylo a je heslem ukrajinských nacistů z dob 2. světové války a heslem současných ukrajinských neonacistů. Rakušan touto svojí poslední větou přirovnal naše padlé z doby 2. světové války k těm, proti kterým naši občané bojovali a položili své životy. Co by tomu asi řekli naši vlastenci, kteří položili své životy v boji proti nacistickému Německu?

V kontextu rozporu mezi slovy a činy našich politiků si kladu otázku: Jsou tito naši politici hloupí, nevzdělaní, naivní, nebo jsou to pokrytci? Jak takoví lidé mohou řídit náš stát? Bezděčně jsem si vzpomněl na Karla Kryla a jeho *Píseň Neznámého vojína*. Jak hlubokou má pravdu. Naprosto s ním souhlasím. Zde jsou slova té písně:

K. Kryl: Píseň Neznámého vojína

Zpráva z tisku:

Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.

A co na to Neznámý voják?

V čele klaka, pak ctnostné rodiny

a náruč chryzantém,

černá saka a žena hrdiny

pod paží s amantem,

kytky v dlaních a pásky smuteční

cíví tu před branou,

ulpěl na nich pach sítě taneční

s bolestí sehanou.

Co tady čumíte? Vlezte mi někam!

Copak si myslíte, že na to čekám?

Co tady civíte? Táhněte domů!

Pomníky stavíte, prosím vás, komu?

Jednou za čas se páni ustrnou

a přijdou poklečet,

je to trapas, když s pózou mistrnou

zkoušejí zabrečet!

Pak se zvednou a hraje muzika

písničku mizernou,

ještě jednou se trapně polyká

nad hrobem s lucernou.

Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout!

Copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?

Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?

Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě

v noci se mrouskají,

ježto s těmi, co střílejí po sobě

vůbec nic nemají.

Mňoukají tence a nikdy neprosí,

neslouží hrdinům,

žádné věnce pak na hrob nenosí

Neznámým vojákům.

Kolik vám platějí za tenhle nápad?

Táhněte raději s děvčkama chrápat!

Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?

Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!!

Ladislav Petráš

ZLOVOLNÁ americká svoboda a demokracie .

Kdeže jsi ty opěvovaná Ameriko, země snů, bohatství a blaženosti ? Byla vůbec někdy Amerika taková ? /Genocida domorodců, kterou se inspirovali němečtí nacisté, dovoz a smrt statisíců otroků, dovážěných na práci z Afriky, KU KLUX KLAN, drogové mafie, zločinecké gangy, ozbrojené občanské násilí, atd., atd. Co zákon nezakazuje, to je v Americe dovoleno. Vypadá to však, že tam žádné platné zákony ani nemají.

V USA si každý myslí, že jeho svobodná vůle je víc než vůle ostatních, že jeho právo

je nadřazené právu ostatních, a to hlavně těch slabších. Často tuto svobodu dospělých šílenců odnášejí i děti. Matky nutí svoje malé holčičky předvádět se, ještě v plenkách, na soutěžích MISS. Když holčička neuspěje, je ambiciózní matka na infarkt nebo zrala na mrtvici. Kde je tu potom -- lidské právo dětí, žít šťastně, klidně a bezstarostně, svůj dětský věk ?

Nedávny příklad šilenců ambiciózních amerických rodičů . Zdroj internet Novinky .

"Šestiletý chlapec uběhl maraton, na rodiče přišla sociálka ."

Šestiletý chlapec byl nucen svými rodiči běžet maraton FLYING PIG - 41 km . Po 8 hod a 35 min doběhl . Dítě každé 3 min zastavovalo a muselo si sednout. Rodiče mu slibovali, když maraton doběhne, velké balení bramborových chipsů.

Patrně až po kritice těch, zatím ještě normálních Američanů, zasáhla sociálka. Na kritiku, že jsou rodiče problémoví, matka uraženě odpověděla : „To vy jste problém a pouze podkopáváte ú s p ě ch dětí. "

Glosa : Tak si říkám, jakou cenu má život toho malého klučiny pro jeho v l a s t n í rodiče? Cenu velkého balení bramborových chipsů? Kvůli slávě by toho malého caparta uhnali třeba i k smrti?!

Jiný případ myšlení a výchovy dětí v USA .

Mladík ve škole postřílel několik svých spolužáků. Byl na útěku a matka mu vzkazovala : „Nemám ti za zlé, že jsi střílel, zabíjel, jen to musíš dělat tak, aby tě n e - c h y t i l i . "

Glosa : Strašný stav mravů té americké společnosti se jako mor šíří i k nám. Český student rozseká mačetou svého učitele. Jiný mladík zavraždí svého nevlastního bratra. Když je u soudu tázán, proč to udělal, s klidem odpoví : „Chtěl jsem vědět, jaké to je někoho zabít, tak jsem zabil svého bratra. " /Krutost a cynismus mladých lidí je hrozná. Naši psychiatři jsou mírou krutostí mladistvých i dětí, zděšení. V minulém režimu prý takovou krutost u dětí nevidali. /Naše společnost trestá své občany za krádež v nouzi 5ti housek, kriminálem a chystá se trestat , kriminalizovat udávané lidi, kteří si dovolují mít vlastní názor na politiku. Prý bychom se zděsili, kdybychom věděli kolik vrahů u nás běhá po svobodě. Vítězí u nás skutečně ta Havlova pravda, láska a hlavně spravedlnost ? Pochybují.

Naše vláda patrně zešilela, cpe-li nás vehementně na ten extrémistický, zlovolný, zločinný a bezectný Západ, kde má život vlastního dítěte cenu velkého balení bramborových chipsů. Dospělí i děti už i u nás, v době toho nového a skvělého režimu, trpí častými psychickými problémy. Dospělí svoje problémy řeší po americku vraždami a to i ve svých vlastních rodinách brutálně vraždí svoje děti. A děti ty se vyžívají též v násilí. Budu se opakovat, když opět napíši, že k v a l i t a lidské společnosti se měří kvalitou úrovně mezilidských vztahů a ty jsou dnes na tragické úrovni. Tolik ubohé a nebezpečné režimní nenávisti a hlouposti nepamatují za celých 70 let svého života. VIP celebrity, umělci, "svědomí našeho národa", se z neutěšených poměrů v naší zemi zřejmě spokojeně radují. Oni jsou bohatí, výjimeční lepšolidé, jich se to netýká.

A opět citát jejich GURU V. Havla : „L h o s t e j n o s t k druhým a lhostejnost k

osudu celku je přesně tím, co otvírá dveře zlu."

Glosa : Ta trocha charity VIP umělců nevyváží tu nenávist, kterou do naší společnosti proti svým občanům i proti jiným národům tak podle a níže šíří . Mnozí umělci u nás otevírají dveře zlu dokořán, přímo je vysazují z pantů, aby nešly před zlem zavírat.

„Nejlepší cestou k vlastnímu neštěstí je, zakrývat si oči před neštěstím jiných." V.H.

Glosa : Sobci, bažící jen po svém štěstí a bohatství neštěstí jiných nevidí, neboť jsou vlastním bohatstvím a pokleslou nadřazeností zaslepeni. E.Smutná

Opáčko z dějepisu 18 A

Minule jsme si položili otázku: jak se nazývala předsunutá část opevnění nad městskou bránou? Barbakan, bašta, nebo fortna? A tady je odpověď. Barbakan sloužil jako ochrana brány, ukrytá posádka mohla ztížit útočníkům dobývání. Takový barbakan spolu s Žateckou bránou můžete vidět ještě dnes v Kadani. Podívejme se do Kutné Hory. Staví se nové domy, čím dál výstavnější. Přicházejí stále noví lidé, poněkud z dnešní Itálie. Tehdy se jim samozřejmě říkalo Vlaši. Nebyli to jen mincovní odborníci, stavební dělníci i odborníci či řemeslníci, ale také dobrodruzi a pobudové, vesměs rváči a bojovníci. (Přicházeli samozřejmě i do Prahy a jinam, kde se budovalo.) Drze kradli materiál a prodávali zpětně měšťanům. Ale na havíře prý byli krátcí, ti z potýček většinou vycházeli vítězně, případně ukradené vlachům ukradli. Bylo tedy dosti rušno. Přesto město rostlo do krásy, Vlašský dvůr byl centrem všeho dění. I dnes ho stojí zato navštívit a potěšit se jeho krásou. Vznikl pravděpodobně už na konci 13. století. Královská mincovna byla duší Kutné Hory i celého království. Nastává doba vlády slavného Čecha, který se být Čechem teprve postupně učil. Na trůn nastoupil syn Jana, český král a pozdější císař KAREL IV., (1346-1378). Už jsme se o něm zmínili posledně, ale stojí zato sledovat jeho osudy od mládí.

Narodil se v Praze 14.6.1316 jako Václav, jako král český a římský Karel byl titulován od roku 1346, později se stal císařem římským. Po známé manželské roztržce otec sedmiletého Václava odeslal na výchovu ke dvoru francouzského krále Filipa Sličného, který si hoča velmi oblíbil. Brzy byl zasnouben a ještě v dětském věku oddán s Blankou z Valois, společné soužití bylo samozřejmě oddáleno. Václav se vzdělával a učil rytířským mravům. Po smrti Karla Sličného nastoupil na trůn Filip VI., kterému byl Václav přítěží, měl raději

radovánky a boje. Václav se mohl ale pilně vzdělávat, učil se řeči, na pařížské univerzitě byl jeho mentorem Pierre de Rosieres, který se stal posléze jeho rádcem i přítelem. To přátelství bylo později velmi užitečné, jednalo se totiž o budoucího papeže. Karel zvládl fancejštinu, latinu, němčinu, italštinu a podruhé i češtinu, kterou zapomněl. Ve svých 15ti letech byl otcem odeslán do severní Itálie, kde měl spravovat Lucembuskou signorii. Jen náhodou nebyl ihned otráven, chtěl se nasnídat až po mši. Viníka objevil, ten na mučidlech prozradil i objednavatele. Zde se poprvé setkal s bratrem Janem Jindřichem, po celý život si pak byli blízcí. O rok později se vyznamenal v bitvě u Modeny, kterou oblehla opozice. Ač zraněn, přece zvítězil a byl pasován ve svých šestnácti letech na rytíře. Žilo se prostě rychleji. V roce 1333 byl poslán do Čech, kde to šlo vše od desíti k pěti. Později, ve svém latinském životopisu Vita Caroli píše: „nenalezli jsme ani otce, ani matky, ani bratra, ani sester, české řeči jsme zapomněli a museli se jí znovu učít.... Toto království jsme shledali tak zpuštěné, že jsme neměli, kde bychom přebývali, leč v domě jako každý jiný měšťan.“ PH

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 734 430 256E-mail:ov.kladno@kscm.cz,

WEB://http://kladno.kscm.cz **MIC 47 43**